

pi azena ke skupin trnáci pomocní- k v nouzi. Od dávných dob pat í také jméno Barbora mezi nejoblíben jší.

Tato sv tice je patronkou v ží, pev- ností, horník , d lost elc , sedlák , ar- chitekt , stavebních zedník , pokrýva- , sleva (zvon) , ková , kameník , tesa , hrobník , zvoník , klobou ník , kucha , ezník , tunelá , zajatc , umí- rajících, všech, kte í jsou v ohrožení ži-

vota, je také zprost edkovatelkou š ast- né „hodinky smrti“ a pomocnicí v nouzi. V ikonografii je zobrazována s k ížem, pavím pérem, me em – symbolem její- ho mu ednictví, nebo drží kalich s hostií – symbol svátosti oltá ní, kterou jí p ed- popravou p inesl and I. Bývá také ztvár- n na s v ží nebo její miniaturoou, kterou drží v ruce.

V našich zemích se kult svaté Barbo-

ry ší íl p edevším díky Chrámu sv. Bar- bory v Kutné Ho e. Také v uni ovském kostele má svatá Barbora své místo. Je jí zasv cen jeden bo ní oltá , který se skládá ze t í obraz a svatá Barbora je na prost edním z nich. Zdá se mi tém symbolické, že dalším z bo ních oltá je oltá Nejsv t jší Trojice, pro kterou by- la svatá Barbora také mu ena.

(ss)

PO AD VÁNO NÍCH BOHOSLUŽEB

	24. prosinec ŠTĚDRÝ DEN	25. prosinec SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ	26. prosinec SVÁTEK SV. ŠTĚPÁNA prvomučedníka
UNIČOV	21:00 tzv. „půlnoční“ ze slavnosti NAROZENÍ PÁNĚ	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	08:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek
RENOTY	15:00 mše sv. pro rodiny s dětmi, otevírání jesliček	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek	10:30 Kostelní sbírka je určena na společné aktivity arcidiecéze – desátek
Poznámka		13:00 - 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček	13:00 – 17:00 je možná prohlídka kostela a návštěva jesliček

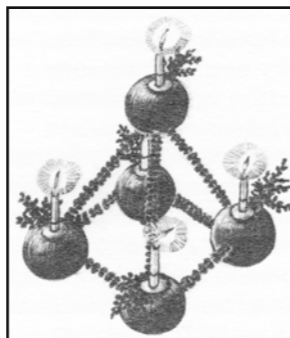
Zahrádka

V m síci prosinci oslaví jubilejní 90. narozeniny pan Emanuel Hýbl. P ejeme pevné zdraví, víru, nad ji, lásku a hodn radostných chvíl se svými blízkými, Boží požehnání, ochranu a pomoc!

Pod kování

Ráda bych touto cestou pod kovala všem, kte í se modlili za mé uzdravení po t žkém úrazu páte e a svému manželovi za lásku a ob tavost, kterou mi v tomto nelehkém ob- době prokazuje. Vám všem up ímn d kuji. Marie Lejsková

Váno ní zvykoslovný p edm t, kte- vody, aby sahala asi do dvou cen- rý - doplní-li ho o sví ky - , m že mít timetr spodní ásti sví ky. Pak snad- dnes funkci p vabného št drove erního svícnu. Je to stavba z p tí er- vených jablek vzájemn propojených špejlemi, na nichž jsou navle eny rozinky. Na vrcholcích jablek jsou zelené v tvi- ky krušpánku (krušpá- nek je lidový název pro Zimostráz vždyzelený) a pop ípad ony zmín - né sví ky. Ty je ale pot eba p edem ku vbodni do jád ince jabl ka. (jiko)

Upravil: P. Josef Janek (jj), Ji í Hájek (jihá), Ludmila Hájková (luhá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradá ová (dabr), Jaroslav Koc rek (jako), Jitka Koc rková (jiko), František Vomá ka (frvo), František Kova ík (frko), Klárka Hájková (klhá), So a Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíková.

Jednom sí ník POKOJ VÁM! vydává ímskokatolická farnost v Uni ov . Neprodejní! Ur eno pro vnit ní pot ebu farnosti.

Redak ní rada: P. Josef Janek (jj), Ji í Hájek (jihá), Ludmila Hájková (luhá), Jitka Šenková (jiše), Dagmar Bradá ová (dabr), Jaroslav Koc rek (jako), Jitka Koc rková (jiko), František Vomá ka (frvo), František Kova ík (frko), Klárka Hájková (klhá), So a Šlosarová (ss). Grafická úprava Jana Šumpíková.

P ísp vky posílat do 20. dne v m síci psanou formou, na disket , elektronickou poštou. Nevyžádané p ísp vky se nevracejí.

ímskokatolická farnost, Kostelní nám stí 153, 783 91 Uni ov, tel: 585 054 500, E-mail: rkfunicov@tiscali.cz, www.farnostunicov.cz

M SÍ NÍK UNI OVSKÉ FARNOSTI

Prosinec 2010

Ro ník 6

íslo 11

SLOVO ŽIVOTA NA PROSINEC

„Vždy u Boha není nic nemožného.“
(Lk 1,37)

Maria na otázku p i and lském zv stování „Jak se to sta- ne?“ dostává odpov : „Vždy u Boha není nic nemožného“ a jako d kaz jí and I uvádí p íklad Alžb ty, která ve svém stá í po ala syna. Maria uv íla a stala se Boží matkou.

B h je všemohoucí – s tímto jeho p ívlastkem se v Písmu setkáváme asto. Používá se v p ípadech, kdy je t eba vyjád it Boží moc posv covat, soudit, ídit b h událostí a us- kute ovat Boží zám ry.

B h dal své všemohoucnosti jen jedno omezení, a tím je lidská svoboda, která m že odporovat Boží v íli a ínit lov ka bezmocným, i když je povoláný podílet se na Boží síle.

„Vždy u Boha není nic nemožné- ho.“

(...) Toto slovo nás oteví- rá bezmezná d v e v lásku Bo- ha - Otce. Jestliže B h existuje a jeho bytí je Lásku, bezmezná d v ra v n j je toho logickým d sledkem.

Všechny milosti jsou v jeho moci: pozemské i duchovní, p ed- stavitelné i nep edstavitelné. B h je dává tomu, kdo o n žádá, i tomu, kdo o n nežádá, protože – jak íká evangelium – on, Otec, „dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré“ a od nás všech žádá, abychom jednali jako on, s toutéž univerzální láskou, po- siln nou vírou.

„Vždy u Boha není nic nemožné- ho.“

Jak tedy žít toto Slovo v každodenním život ?

Všichni musíme ob as elit t žkým a bolestným situacím, a už ve svém osobním život nebo ve vztazích s druhými. N kdy zakoušíme svou neschopnost, protože si uv domu- jeme, že jsme vnit n p íliš p ílnuli k v cem nebo lidem, což nás svazuje pouty, z nichž bychom se rádi vymanili. asto stojíme p ed bariérami lhostejnosti, egoismu a ztrácíme nad ji v situacích, které zdánliv p esahují naše možnosti.

Slovo života nám m že v t chto situacích pomoci. Ježíš nás nechává, abychom zakusili svoji neschopnost, ale nechce podlomit naši odvahu. Chce nám pomoci, abychom si lépe uv domovali, že „u Boha není nic nemožného“. Chce nás

p ípravit na mimo ádnou sílu milosti, která se projevuje práv tehdy, když vidíme, že vlastními silami nic nedokážeme.

„Vždy u Boha není nic nemožného.“

Budeme-li si opakovat tuto v tu v kritických okamžicích, získáme energii, která je obsažena v Božím slov a dává nám jakousi ú ast na Boží všemohoucnosti. To však pouze za jedné podmínky – že žijeme podle jeho v íle a usilujeme o to, abychom kolem sebe vyza ovali lásku, která je vložena do našich srdcí. Tak budeme v souladu s všemohoucí Láskou, kterou B h chová k lov ku a která m že u ínit cokoliv, co napomáhá k uskute n ní jeho plán s jednotlivci i celým lidstvem.

Je tu však zvláštní chvíle, v níž m žeme toto Slovo žít a zakoušet je s celou jeho ú inností: je to modlitba.

Ježíš ekl, že Otec nám dá co- koliv, o co budeme prosit v jeho jménu. Zkusme ho tedy prosit o to, co nám nejvíce leží na srdci, a to s živou vírou, že pro n j není nic nemožné. Žádejme ešení pro beznad jné p ípady, mír pro sv t, uzdravení t žce nemocných, us- mí ení neshod v rodinách a spo- le nosti.

Je-li nás více, kdo žádáme o tutéž v c, a jsme-li sjednoceni vzájemnou láskou, pak je to sám Ježíš p ítomný mezi námi, kdo o ni žádá svého Otce. A podle jeho p íslibu to dostaneme.

S takovou vírou v Boží všemo- houcnost a jeho lásku jsme jednoho dne i my prosili za paní N., aby „zmizel“ nádor, který se u ní objevil. P ílí jsme si, aby ne- moc, kterou léka í diagnostikovali z rentgenového snímku, byla o-

mylem. A tak se také stalo.

Tato bezmezná d v ra nás vede k tomu, abychom se cítili jako v náru í Otce, pro kterého je všechno možné. M íla by nás provázet ve všech okolnostech našeho života. Ne- znamená to, že dostaneme pokaždé vše, o co žádáme. Je to Otcova všemohoucnost a on ji používá vždy jen pro dobro svých d tí, a už si to uv domují nebo ne. D ležitě je žít tak, abychom v sob prohlubovali jistotu, že u Boha není nic nemožné. To nám umožní zakusit pokoj, jaký jsme nikdy p edtím nepoznali.

Chiara Lubichová

Tip na ned Iní výlet XLIX. ást

Panna Maria Sn žná na Jehli né ho e

Dnes navážeme na únorová vydání asopisu z let 2008 a 2010, abychom si rozšířili pov domí o dalších krásách polských Sudet. Cesta bude dlouhá p ibližn 85 km a povede p es hrani ní p e- chod v Dolní Lipce, Miedzylesie, Nago- dzice, Roztoki, Domaszów, Wilkanów, odtud pak po velmi úzké cest na Maria- nówku a dále bez odbo ování po odstrašující rozbité cest až po zákaz vjezdu s malým parkoviš átkem. To však bylo v dob naší návšt vy zcela zapln no a tak všichni stáli tam, kde se dalo i nedalo. Po výšlapu dlouhém asi 2,5 km (sm r „Sanktuarium“) jsme se zpožd ním dorazili na mši. Slyšeli jsme práv polský úryvek z evangelia, ale ne- vid li jsme nic. Probojovali jsme se totiž jen do bo ní chodby. N kte í poutníci sed li venku - tak byl kostelík plný!

Po mši sv. jsme si poutní místo pro-

hlédli a zdolali jsme i vrcholek Iglicznej gory (847 m), pod kterým se kostel na- chází. Šlo se po nezna ené cest od kostela stále vzh ru, podél poz statk k ížové cesty, asi 10 - 15 minut.

Samotné poutní místo nám za krá- sného srpnového dne poskytlo daleké výhledy do Kladské kotliny a na masiv Králického Sn žníku z polské strany.

Barokní svatyn vévodící ze své výšky širému okolí je proslavena soškou Matky Boží p inesené do t chto míst v roce 1750 z rakouského Mariazell. Od roku 1777 zde pak byla ú edn zazna- menána ada zázrak , p i emž prvním z nich bylo navrácení zraku chlapci, jenž spadl do vápna. Zázra nou sošku Matky Boží korunoval pak v roce 1983 papež Jan Pavel II. a dal jí název „P í ina naší Radostí“. Jak p ipomíná pam tní deska v kostele, Svatý Otec osobn toto poutní místo n kolikrát navští- vil. Více informací nalez- nete v eském jazyce na adrese [http://www.mariasniezna .pl/](http://www.mariasniezna.pl/)

Cestou nazp t jsme se zastavili u místní hor- ské byst iny. P i „házení kamínk “ do vody jsme si všimli, že v tší obláz- ky z potoka mají k sob p ichycené pískovité tru- bi kovité schránky chro- stík . To jsou ta „mimin- ka“, kterým Ferda mra-

venec stav l dome ky z r zných materiál - možná si vzpomínáte na onu milou ilustraci v knize Ond eje Sekory. P ítomnost larev tohoto hmyzu lze považovat za d kaz, že místní voda je velmi ístá.

P í cest dom jsme si pak nad lili malý bonus, když jsme kousek p ed hr- nicemi odbo ili ze Smreczyny na vísku Kamien zyk. Po pár kilometrech jsme zaregistrovali po pravé stran cedulku „Drewniany ko ciól“ a odtud byl náš druhý cíl vzdálen jen „co by kamenem dohodil“. Jednalo se o krásný barokní a opravený d ev ný kostelík. Nahlédli jsme dve mi dovnit , prohlédli jsme si také p ilehlý h bit vek. Ten však už byl zchátralý a n mecká p íjmení a v nová- ní na k ížích upomínala na n kdejší p vodní obyvatele. (jihá)

Ze sousední farnosti - Paseka

Farní kostel sv. Kunhuty pat í bezesporu k nejn tším pam tihodnostem obce Paseka. Sice byl p estav n do barokního slohu, má však p vodní románské jádro a dokonce renesan ní v ž. Za poslední roky prošel ná- kladnou opravou vn íjší fasády a st ešní kryti- ny, v ž dostala nový zvon, byly opraveny hodiny. V lo ském roce došlo na zahájení finan n náro ných prací v interiéru; veškerý inventá byl vyklizen a uskladn n, kostel byl vysušen, letos dostal novou podlahu ze ští- pané b idlice, celý prostor byla znovu „po sto letech“ vymalován. Byly obnoveny stopní mal- by v presbytá i i v hlavní lodi, byly opraveny oltá e i obrazy k ížové cesty. Došlo také na rekonstrukci elektroinstalace a osv tlení, velké k íš álové lustry prošly generální opra- vou, bylo instalováno ozvu ení a nový í- selník písní. V dob , kdy probíhaly takto so- v náro né opravy, mše svaté byly slouženy v kapli pod v ží za velice skromných podmí- nek. P ed opravami se p vodn uvažovalo

o do asném p erušení sloužení mši sv., avšak zesnulý P. Zden k Holuša tehdy roz- hodl správn , že i za t chto omezených pod- mínek by bylo pot ebné program pravidelných bohoslužeb v obci udržet. Farnost nyní spravuje, jak jist víte, P. Pavel Hodl z Dlouhé Lou ky. Touto dobou se již finišuje, nová dlažba kostela je erstv penetrována, bo ní

oltá e se skví novotou, minulý týden došlo kone n í na instalaci lavic pro lid, tentokrát jsou umíst né st edem kostela, vznikly tak uli ky ke k ížové cest podél stran bloku lavic, což bude pro farníky jist pohodln jší. Celý interiér p sobí velmi ístým dojmem, d ív jší obvyklá vlhkost není patrná, kostel je d mysln odv tráván n kolika vzduchovými kanály u podlahy. První

mše svatá, a to na pod kování za o- pravu kostela, se bude konat v Pasece v sobotu 11. prosince v 10 hodin. A bude opravdu slavnostní, protože slavena bude otcem arcibiskupem Jan- em.

(jako)

4. prosinec - svatá Barbora

Když se ekne slovo „barborky“, v t- šin z nás se vybaví zvyk, podle n hož práv 4. prosince ežeme po setm ní t eš ové í jiné v tvi ky, které si dáme doma do vázy, aby mohly do Vánoc roz- kvést. Pov ra íká, které dívce v tvi ka opravdu vykvete, ta se do roka vdá.

Tradice barborek je prastará. Pochá- zí z ejm ze starého Izraele a objevuje se již v apokryfních evangeliích. V nich teme, že snoubence pro Pannu Marii vybrali kn ží jeruzalémského chrámu podle toho, í snítka vložená do vody vy- kvetla jako první.

Ale poj me si íci n co o nositelce jména Barbora, tedy o svaté Barbo e. P estože tato sv tice nepat í již více než 40 let mezi oficiální katolické sv tice, protože její postava nebyla historicky do- ložena, je její život popsán v mnoha legendách.

íká se, že dívka žila ke konci 3. sto- letí, byla dcerou zámožného pohan- ského kupce Dioskura v Nikomedii, dnešním Izmitu v Turecku. Byla velice

krásná a moudrá. Nebylo tedy divu, že se o ni ucházelo velké množství mla- dík , ona však každého odmítala, protože sama cítila, že její cesta má být pon kud jiná, než se jen dob e vdát. Za ala se stýkat se skupinou k es an ,

za kterými docházela potají, protože tito se skrývali p ed svými pronásledovateli. Dívka se snažila pochopit jejich víru a její život dostával smysl.

Když se o tom dozv d l její otec, vel- mi ho to rozlítlo a ve snaze zabránit Bar-

bo e v jejím dalším styku s k es any, dal ji zav ít do v že ve svém dom . Barbora tento trest p ijala, ale rozkázala zední- k m vybudovat ve v ži t i okna namísto oken dvou. Cht la alespo takto zviditel- nit Nejsv t jší Trojici a p íhlásit se k ví e v ni. Otec Dioskuros se samoz ejm op t rozzu il a tak z stala Barbora ve v - ži uv zn ná n kolik let. Zm na nastala, když jí jako služebníka p id lili muže, který tajn vyznával k es anství a ten obrátil Barbaru na víru. To vyprovoko- valo jejího otce k tomu, že ji p ivlekl p ed místodržícího, který byl krutým pronásle- dovatelem k es an . Ten ji dal zbi ovat, ona ale prohlásila, že je to jakoby ji hla- dili pavími péry. V noci se jí zjevil Kristus a její rány zahojil. Místodržící dal Barbo- ru op t bít kyjemi a pálit pochodn mi a aby ji co nejvíc potupil, nechal jí u ezat prsa. Takto zohavenou a zkrvavenou dívku cht l hnát m stem, ale objevil se and l a p íkryl Barbaru bílým plášt m. Když místodržící vid l, že jeho mu ení k ní emu nevede, dal rozkaz usmrtit dív- ku me em. Popravu se ujal sám otec Dioskuros, který Barbaru s al, ale nesta- il ani odložit smrtící me a zasáhl ho blesk a na míst zabil.

Toto vše je krásná, ale málo pravd - podobná legenda.

Pravda je, že svatá Barbora pat íla od 14. století mezi nejoblíben jší a nej- ast ji znázor ované postavy sv tc a v 15. století byla tato mu ednice